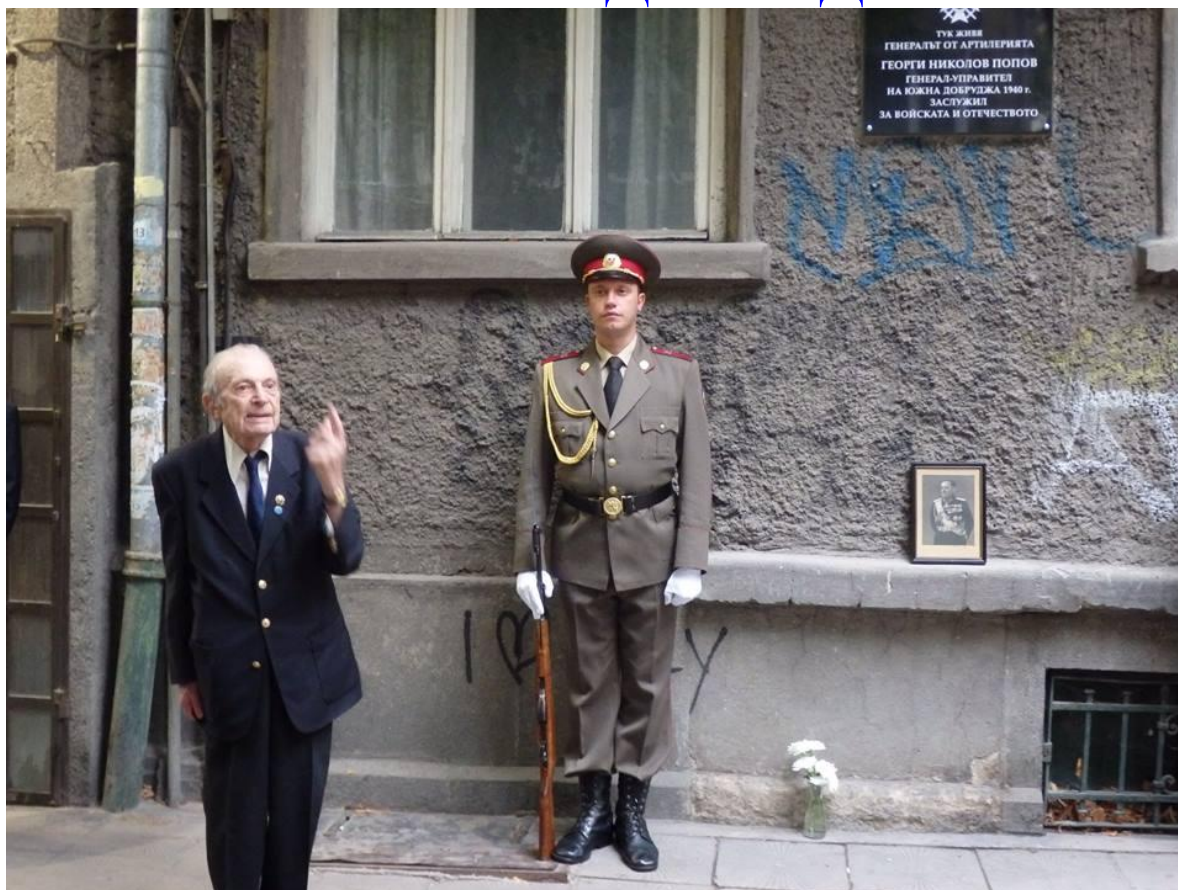

„О, Добруджански край, ти наш си земен рай!”

ПОЧЕТОХМЕ ГЕНЕРАЛ-УПРАВИТЕЛЯ НА ЮЖНА ДОБРУДЖА

Кавалерът на орден „За храброст” полковник о. з. Дянко Марков произнесе паметно слово

На 21 септември 1940 г. български войски осъществяват най-мирното си настъпление в новата ни история. Пехота, кавалерия и артилерия навлизат в старите си гарнизони, напуснати от румънските части и посрещнати с небивал възторг от населението, поемат отбраната на свидния за всяко българско сърце Добруджански край.

По силата на Крайовската спогодба, подписана с посредничеството на Германия, Румъния връща територията, заграбена след злощастните за Отечеството ни Междусъюзническа и Първа световна война. Българската политика и дипломация

постигат една от най-внушителните си победи, извоювана с последователност, търпение, гъвкавост и такт.

По случай 76-ата годишнина от присъединяването на Добруджа Министерството на отбраната, Съюзът на офицерите от резерва „Атлантик“, Съюз „Истина“ и наследниците на ген. Георги Попов организираха скромно тържество, на което бе открита паметна плоча, посветена на командващия Трета българска армия и генерал-управител на Добруджа генерала от артилерията Георги Попов. Пред сивата сграда на ул. „Солунска“ № 29 в София застанаха гвардейци и музиканти от Представителния духов оркестър на Българската армия, генерали и офицери от резерва и запаса, близки на генерал Попов, граждани и гости на столицата. Кавалерът на орден „За храброст“, депутат в 37-то и 38-то Народно събрание, почетният член на Съюз „Атлантик“ полк. о. з. Дянко Марков произнесе ярко слово. Генерал-лейтенант Георги Попов предвожда първите български войски, влезли в исконните предели на благодатна Добруджа. Той се справя блестящо и с длъжността генерал-управител на областта, като организира настаняването, оземляването и реинтегрирането на близо 68 000 българи, завърнали се от Северна Добруджа и от други райони на румънската държава.

***Генерал от артилерията
Георги Попов***

По-късно ген. Попов отново се проявява като патриот, честен воин и принципен гражданин, когато открито изразява несъгласие с договора за присъединяване на Царство България към Оста Рим-Берлин-Токио и подава оставка.

През септември-октомври 1944 г. ген. о. з. Попов е включен в състава на делегацията, която заминава в Москва за съгласуване на примирието между СССР, САЩ и Великобритания с Царство България. Доблестният воин единствен има смелостта да възрази

на съветския външен министър Вячеслав Молотов, когато същият отправя остри думи срещу окупираната и грабена от болшевишката армия българска държава. „Нямате право да съдите България, господин Молотов, отвръща храбрият генерал. Ако под договора Молотов-Рибентроп не стоеше Вашият подпис, може би изобщо нямаше да има Втора световна война!“.

Най-близката наследничка на ген. Попов г-жа Руска Бъчварова говори за човешките и гражданските добродетели на своя предшественик. Въпреки антихитлеристката позиция, заявена още през 1941 г., комунистическата власт не спестява на ген. Попов нито затвора, нито изселването и психическия тормоз. Оставен без медицински грижи, тормозен и преследван като „фашист“, героят от три войни (Балканските и Първата световна) умира на 10 октомври 1953 г. на 66-годишна възраст. „Народната“ власт се е погрижила месеци наред болният от диабет генерал да не получава жизнено необходимия му инсулин.

Музикантите от Представителния духов оркестър на Българската армия изпълниха Химна на Република България, химна на Българската армия „Велик е нашият войник“ и песента-символ „О, Добруджански край“. Паметната плоча, поставена със средства на сем. Попови и Бъчварови, бе обсипана с цветя.